

Op Weg

*Startnummer
Seizoen
2024 - 2025*

*Uitgave van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar
Jaargang 55 nummer 3*

Ik zie, ik zie wat jij niet ziet

Inhoud Jaargang 55, nummer 3

Diensten	<i>Pagina 2</i>
Vredesgemeente zijn in woord en daad!; Zondag 8 september - startzondag; Om na te denken	<i>Pagina 3</i>
In memoriam Gré de Wit-Grin; Dank	<i>Pagina 4</i>
Wat willen we zien?	<i>Pagina 5</i>
Amerikaans koor op bezoek; Alkmaar Pride Bootjesparade 25 mei 2024	<i>Pagina 6</i>
Ongezien	<i>Pagina 7</i>
Het zomert; de hemel in dromen; Geloof, hoop en liefde – bronnen van Doopsgezinde waarden en gedachtengoed	<i>Pagina 8</i>
Met andere ogen kijken; Het kan verkeren	<i>Pagina 9</i>
Ideeën Collectedoelen Diaconie; Onbeschrijfelijk; Bloemen en collecten; Activiteiten	<i>Pagina 10</i>
Open Monumentendag	<i>Pagina 11</i>
Een geloofsbelijdenis uit 1790	<i>Pagina 12</i>
Middag met De Ontrommelcoach	<i>Pagina 14</i>
Uit de Alkmaarse Raad van Kerken; In memoriam Cees Relk	<i>Pagina 15</i>
Colofon; Dit is Esther	<i>Pagina 16</i>

De diensten in augustus, september en oktober 2024 in de Doopsgezinde Kerk aan de Koningsweg 12 te Alkmaar .

Collectedoelen:

25 augustus 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)

Ds. Annerien Groenendijk

Stichting Exodus huis Alkmaar
NL68INGB0004324414

1 september 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)

Zr. Joke Bakker

Stichting Alkmaar Thuis
NL31INGB0677469578

8 september 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)

Ds. Louise Pondman – de Wilde

Stichting Alkmaar Thuis
NL31INGB0677469578

15 september 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)

Ds. Ineke Reinhold - Scheuermann

Vredeswerk van de Stichting Doopsgezind Wereldwerk
NL27TRIO0786880333

22 september 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)

Ds. Louise Pondman – de Wilde

Vredeswerk van de Stichting Doopsgezind Wereldwerk
NL27TRIO0786880333

29 september 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)

Ds. Jareck Kubacki

Terre des Hommes Nederland
NL10INGB0000252525

6 oktober 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)

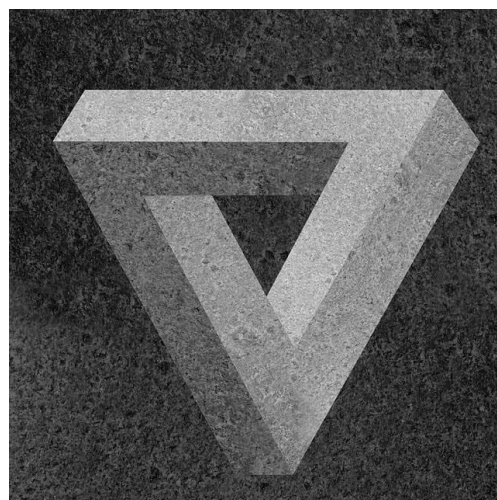
Ds. Carolien Cornelissen

Terre des Hommes Nederland
NL10INGB0000252525

13 oktober 2024, 10.00 uur, Oogstdienst (Beeld- en Luisterdienst)

Ds. Louise Pondman – de Wilde, Ds Yvonne Bos en Ds. Klaas Douwes

n.t.b.

Vredesgemeente zijn in woord en daad!

Voor het seizoen 2023-2024 kozen wij als jaarthema; 'Vredesgemeente!?!' Dat thema kwam niet zomaar uit de lucht vallen. We waren bezig met een beleidsplan voor de gemeente en daarin noemden wij onszelf een vredesgemeente. Het was tijd voor wat zelfreflectie vonden we en we vroegen ons af waar je aan kon zien dat wij een vredesgemeente zijn. Vraagstukken rond vrede houden niet alleen ons bezig. Er zijn op het moment veel plaatsen op deze aarde waar een oorlog woedt, waar mensen onderdrukt worden of waar de democratie onder druk staat. Soms kan je je daar heel machteloos door gaan voelen.

Je zou zo graag al die mensen willen helpen. De strijdende partijen uit elkaar willen halen en mee willen bouwen aan een vrede die echt duurzaam is. Maar wat kunnen wij doen? Als kleine mensen? Als kleine gemeente? Moeten we dan maar de handen moedeloos in de schoot laten liggen? Om aan te sluiten bij het thema van dit nummer van Op Weg, 'ik zie, ik zie wat jij niet ziet', kunnen we er misschien ook op een andere manier naar kijken en zien we dan dingen die we voorheen niet zagen? Kleine lichtpuntjes, die ons weer nieuwe hoop geven op een wereld van vrede.

In de liturgiecommissie dachten wij dat het goed zou zijn om daar het seizoen 2024-2025 ons eens mee bezig te houden. Welk steentje, hoe klein ook, kunnen wij bijdragen aan meer vrede in deze wereld? Zit hem dat in bidden en collecteren? Moeten we misschien niet alleen collecteren, maar ook al die goede doelen daarbij een keer echt in het zonnetje zetten, zodat wij weten waar zij zich voor inzetten? Of moeten we misschien onze aandacht concentreren op één of twee organisaties die zich inzetten voor gerechtigheid en vrede en daar dan ook lid van worden en regelmatig aandacht aan besteden? We zouden kunnen denken aan organisaties als PAX vrede, Amnesty International, Community Peacemaker Teams (voorheen Christian Peacemaker Teams), of bijvoorbeeld vriend worden van Tent of Nations.

Misschien ziet u wel meer in een actieve rol als gemeente in Doopsgezinde Wereldwerk. Als we als gemeente van zo'n organisatie lid worden dan moeten we daar ook als gemeente achter kunnen staan. Het kan natuurlijk ook zijn dat u meer in bent voor het adagium: 'verbeter de wereld, begin bij jezelf', en ziet u bijvoorbeeld meer in een cursus geweldloos communiceren, die we in de gemeente zouden kunnen organiseren. Het is goed om daar het komende jaar samen over na te denken en óók samen stappen in te zetten, want met alleen nadenken en praten komen we niet verder. Als thema voor het komende seizoen kiezen wij:

'Vredesgemeente zijn in woord en daad!'

In aanloop naar dat thema koos ik het onderwerp 'vrede' al voor een serie van drie opeenvolgende diensten in de zomer. Op 21 juli was het thema: 'Wat is Vrede?' Op 28 juli was het thema: 'Rechtvaardigheid en Vrede' en op 4 augustus was het thema: 'Vrede is een werkwoord'. U kunt de diensten als u dat wil nog terugluisteren via onze website.

Op 8 september, op onze startzondag, maken we een start met dit thema. Zie ook het artikel hieronder.

Namens de liturgiecommissie
Louise Pondman

Zondag 8 september - startzondag

Op zondag 8 september willen wij op een feestelijke manier het nieuwe seizoen beginnen. We beginnen met een korte dienst in de kerkzaal, die ook gestreamd zal worden, zodat wie er niet bij kan zijn de dienst thuis kan volgen. In die dienst zullen we ook ons nieuwe jaarthema introduceren, wat een vervolg wordt op ons thema van vorig jaar: 'Vredesgemeente zijn in woord en daad!'

Na de korte dienst gaan wij naar de Mennozaal om daar onder het genot van een kopje koffie of thee met elkaar in gesprek te gaan over hoe wij ons vredesgemeente zijn meer vorm kunnen geven.

We willen de ochtend afsluiten met een pot-luck-lunch. We hopen dat iedereen weer iets mee wil nemen dat we samen kunnen delen. Neem niet meer mee dan u zelf zou eten. Meestal is er ook dan voor iedereen ruim genoeg, zodat onverwachte gasten en mensen die even niet in de gelegenheid waren om iets mee te nemen ook gewoon aan kunnen schuiven aan tafel. Samen delen is immers ook een vorm van de vrede onder elkaar vorm geven.

Ik hoop u 8 september allemaal weer te zien na een mooie zomerperiode. Natuurlijk is er dan ook gelegenheid om vakantie verhalen met elkaar te delen of gewoon even gezellig bij te praten met elkaar.

Namens de liturgiecommissie
Louise Pondman

Om na te denken

Voor de startbijeenkomst op 8 september zijn hier een aantal vragen omtrent de invulling van het thema: 'Vredesgemeente in woord en daad'.

- Hoe kunnen we zelf werken aan vrede in onze eigen directe omgeving?
 - Hoe kunnen we als Doopsgezinde Gemeente Alkmaar meer doen voor de vrede, dichtbij (bijvoorbeeld in Alkmaar) en/of ver weg?
- Of actief deelnemen in bijvoorbeeld:
- PAX Vrede (o.a. de Vredesweek en de Ambassades voor de Vrede)
 - Amnesty International (o.a. brieven schrijven voor gevangenen)
 - Community Peacemaker Teams (voorheen Christian Peacemaker Teams)
 - Vriend worden van Tent of Nations
 - Actief betrokken worden bij Doopsgezinde Wereldwerk

Liturgiecommissie

In memoriam Gré de Wit-Grin

Gré (Margaretha) Grin werd op 17 april 1931 geboren in Oude Niedorp. Al jong verhuisde ze met haar ouders en broer Henk naar Barsingerhorn, waar haar ouders een boerderij hadden. In de oorlog hadden haar ouders daar Joodse onderduikers in huis.

Op 2 april 1955 trouwde ze met Rein de Wit. In 1957 werd hun dochter Marion geboren. Zij zou hun enige kind blijven.

In 1949 werd Gré in de Doopsgezinde Gemeente Barsingerhorn op haar belijdenis gedoopt. In de tijd dat ds. Harmen Ament predikant werd in de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar, raakte Gré meer bij deze gemeente betrokken en nam ze bijvoorbeeld koffiediensten en bureaudiensten voor haar rekening. Ze noemde de gemeente haar tweede familie. Door problemen met haar gehoor en doordat ze minder mobiel werd, werd het later moeilijker om naar de kerk te komen. Hoewel ze de gemeente miste, vond ze het bezwaarlijk om iemand te vragen om haar op te halen.

Gré was sportief. Met Rein fietste ze een keer het hele IJsselmeer rond. Ze hield van schaatsen, wat ze na de opening van de ijsbaan in Alkmaar zeer intensief ging doen; eerst snel rijden, later schoonrijden (volgens Gré niet te verwarren met kunstrijden). Ze heeft voor wedstrijden op vele ijsbanen in Nederland gereden. Daarnaast tenniste ze en volgde ze op de televisie vrijwel alle tennistoernooien. Ook volgde ze de wedstrijden van AZ op de voet.

Nadat Rein op 13 november 2001 overleed bleef ze alleen in hun huis aan de Verdistraat wonen. Hoewel ze er altijd op haar burelen kon rekenen, voelde ze zich er niet meer veilig nadat elders in de straat was ingebroken. Na veel wikken en wegen verhuisde ze uiteindelijk naar een appartement aan de Terborchhof. Daar was ze heel blij met haar mooie uitzicht op het water, waar in de zomer bootjes langskwamen. Ze genoot van het contact met de andere bewoners tijdens de dagelijkse koffieochtendjes en deed er mee aan verschillende activiteiten. Eén keer organiseerde één van de vrijwilligers voor alle bewoners een boottochtje door Alkmaar. Vanaf haar balkon zag Gré één voor één de groepjes bewoners vertrekken. Ook zij zelf ging mee uit varen en heeft erg van dat uitje genoten.

In december viel ze en ze belandde in het ziekenhuis. Daarna verbleef ze nog enige tijd in Westerhout voor revalidatie. Ze ging weer terug naar haar appartement, maar bleef met haar gezondheid kwakkelen. De laatste acht dagen van haar leven bracht ze door in het hospice, waar ze genoot van de liefdevolle zorg en aandacht die ze er kreeg. Op 22 mei 2024 overleed zij.

Op de kaart stond wat Gré kenmerkte: "Ze kon genieten van kleine dingen in het leven". Op 31 mei namen wij met een informele bijeenkomst in het crematorium Alkmaar afscheid van haar. Moge de herinnering aan Gré haar dochter Marion en schoonzoon Erno tot zegen zijn.

Louise Pondman

Dank

Enkele weken gelden kreeg ik op een zondagmorgen "zomaar" de kanselbloemen aangeboden door Hans de Jonge. Het was een prachtig boeket, waarvan ik enorm heb genoten. Ik wil de Gemeente hartelijk hiervoor bedanken.

Margreet van der Zwan

Dank

Bij deze wil ik bedanken voor de kanselbloemen die ik op bevrijdingsdag mocht ontvangen. Een mooie bos met verschillende bloemen passen mooi bij deze dag. Nogmaals bedankt.

Wiebe van Slooten

Dank

Bij deze wil ik iedereen bedanken voor de vele felicitatiekaarten, die ik voor mijn verjaardag mocht ontvangen. Van de prachtige kanselbloemen die ik kreeg heb ik lang kunnen genieten.

Irene van de Pavert

Dank

Bedankt voor alle aandacht voor Gre de Wit - Grin. Hierbij wil ik alle lieve mensen van de Doopsgezinde Gemeente hartelijk bedanken voor de bloemen, kaartjes en bezoeken tijdens haar ziekte. Mam heeft deze aandacht heel erg gewaardeerd.

Ook vonden wij de belangstelling na haar overlijden heel fijn. Bedankt voor de kaarten, berichtjes en de aanwezigheid bij haar afscheid.

Erno en Marion

Dank

Wat een verrassing. Wij mochten een prachtig boeket ontvangen namens de gemeente.

Wij hebben er van genoten. Tevens hebben wij genoten van het bezoek van ons wijkhoofd, zr. Irene van de Pavert.

Gerrit en Petra Klein

Dank

Ik was vanmorgen blij verrast toen een medewerker van het huis (waar ik revalideer) mij een mooi boeket kwam brengen! Het maakte de kamer meteen een stuk huiselijker. Heel veel dank aan de gemeente voor de mooie bloemen.

Hartelijke groeten van Geesje Hack-Wardenier

Dank

Hartelijk dank voor alle lieve kaartjes, mailtjes en appjes die ik voor mijn verjaardag mocht ontvangen.

Louise Pondman

Dank

Voor de kaart met heel veel namen na het overlijden van mijn zwager. Het heeft me goed gedaan.

Hilda Wouwenaar

Dank

De kanselbloemen van 11 augustus zijn verheugd ontvangen. De bloemen staan op een speciale plek in de woonkamer en herinneren dankbaar aan alle contacten die ik in jullie Vermaning heb ervaren. Hartelijke groeten voor allen!

Rien Erkelens

Wat willen we zien?

Een vluchteling is iemand die zijn woongebied is ontvlucht uit vrees voor geweld of zijn leven. Dit zegt het woordenboek. Volgens onze christelijke waarden hoort een vluchteling opgevangen te worden. Want wij helpen de 'vreemdeling, de weduwe en de wees', zij worden gezien als de meest kwetsbaren van de samenleving. In ons hoofd weten we dat we dit zouden moeten, maar er zijn zo veel andere dingen om aandacht aan te besteden en we collecteren regelmatig. Nee, zeggen de meeste mensen, het zijn asielzoekers. We stoppen ze in een AZC en dan kijkt de overheid of het wel echte vluchtelingen zijn.

Pas dan weten we of zij wel hier kunnen blijven. Nee, zeggen anderen, het zijn gelukzoekers. Ze moeten hier weg, want ze willen alleen maar van onze welvaart gebruik maken. Bovendien zijn het meest jonge mannen uit een andere cultuur. Dan voelen we ons niet meer veilig. Nee, zeggen weer anderen, ze pakken onze welvaart af door overal gratis gebruik van te maken en dan krijgen ze ook nog een huis. Net of er daar genoeg van zijn voor ons.

Altijd en altijd blijven deze mensen naamloos. De AZC's zitten te vol en gemeenten hebben problemen met de eigen bevolking voor nog een AZC. Natuurlijk moeten ze opgevangen worden, maar niet hier, roepen mensen.

Tot er opeens een paar in het nieuws zijn die inderdaad gelukzoeker of crimineel zijn. Zie je wel, zeggen we dan, ik heb het altijd al gezegd. Ze moeten gewoon weg. Bovendien zijn het er veel te veel, ons land is vol.

Hebben we allemaal gelijk, of allemaal ongelijk? Dat is niet te zeggen. Wat we vinden wordt gekleurd door wat we meemaken en door wat we horen van anderen. En dan niet te vergeten onze eigen situatie met onze eigen moeilijkheden en problemen.

Misschien ben ik te cynisch. Misschien kijk ik naar vluchtelingen op een directe manier, naar hen die komen, sinds ikzelf een gezin uit Oekraïne in huis had. Opeens kwamen ze, gewoon omdat ik de vader van het gezin eerder ontmoet had. Ik had het beloofd, dus op een koude zondagmiddag haalde ik ze op van het station in Amsterdam.

Een bange jongen die ging slaapwandelen, een meisje dat geweren tekende, een moeder die voor de kinderen deed of alles een groot avontuur was. In de nacht tekende ze donkere figuren, eindeloos. De vader die daar moest blijven, niet zeker hoe zijn leven verder zou gaan. Ik kon alleen maar wat geld sturen. Hun verblijf heeft grote invloed op mij gehad. Plotse-ling stelde Nederland de grenzen open voor mensen die daarvandaan vluchtten. Zij waren welkom. Opeens was ik betrokken bij een oorlog die niet de mijne was, maar die me bezighield en meezoog. Alle anderen die kwamen bleven gewoon naar een AZC gaan.

Dit gezin uit Oekraïne had de bommen zien vallen, de ontploffingen gehoord. Voor een 'gewone' vluchteling is dit niet genoeg om hier te mogen blijven.

Bovendien vinden veel mensen dat we nu wel genoeg van die Oekraïners in Nederland hebben, ze zouden misschien terug kunnen.

Hoe kijk ik, hoe kijken wij? Wat willen we zien?

En dan hoor ik van iemand die ik goed ken: 'mijn zusje is verkracht'. Door een Syrische statushouder, hij woonde in de buurt. Ze was pas veertien. Wil je bij me blijven tijdens de rechtszaak?'

Opeens word ik een totaal andere kant opgetrokken. Wat een leed, wat een verdriet voor dit kind en haar familie. Een jong leven ontwracht door een Syrische man. Ik hoor berichten als 'al die mannen moeten weg!' en 'dit doen ze dus als ze hier vrij zijn'.

Die ene naamloze vluchteling heeft nu een naam en ik zie hem in de rechtszaal. Kon hij maar verdwijnen, terug naar waar hij vandaan kwam, nooit hier geweest. Maar dit weegt niet op tegen wat gebeurd is, tegen het verdriet dat is aangedaan. Ik ben boos en voel onmacht, dit verdriet is niet weg te denken. Nu snap ik de wens tot wraak ook beter. Hij moet streng gestraft! Hoe kijk ik nu? Misschien toch strenger beleid?

Natuurlijk weet ik dat geweld en verkrachting voorkomt, het gebeurt, ook door 'gewone' Nederlanders. Zo anders dan anderen zijn we niet. Alle zeilen moet ik bijzetten om open te blijven kijken, om te blijven zien dat we allemaal individuen zijn met eigen ideeën, meningen en ervaringen. Dat verdriet er is, soms zo groot dat het er altijd zal zijn. En dat dit voor alle mensen zo is. Gevlucht of niet gevlucht, hier geboren of ergens anders, een eigen plek of van het ene adres naar het andere.

Wij mensen leven met elkaar, soms samen, soms alleen. We kunnen niet anders.

Wat overblijft voor mij is hoop. Hoop dat we ooit samen zullen begrijpen wat God nu eigenlijk bedoeld heeft met dat samenleven. Voor mij is dan een richtpunt: 'het koninkrijk van God is in de harten van de mensen'. En meteen schrik ik dan over hoever wij als mensen zijn weggezakt met onze gedachten, oordelen en doen. Is God er ook voor die ene Syriër? Ik kan geen Ja zeggen, dat zal God voor mij moeten doen. Dan kan er ook daar hoop zijn.

En toch, hoop dat we weten hoe het kan, hoe het moet en dat we dat gaan doen. Samen naar een toekomst waarin we wel samen kunnen leven.

Ik kan niet anders dan me daaraan vasthouden. God, ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp.

Marlot Rappard

Ongezien

Gedicht: Kijken

*Zeg nooit: alleen ik heb gelijk.
't Is maar door welke bril je kijkt.
Kijk je door een bril vol zorgen
Blijft er veel voor je verborgen.
Staat op je neus de bange bril
Dan durf je niets, dan sta je stil.
Met boosheid stormt het voor je ogen
Met wantrouwen voel je je bedrogen.
Weet je wat ik heel graag wil?
Een pinksterbril...
Om in vrijheid, vol vertrouwen
Samen aan Gods rijk te bouwen.*

Jaren geleden, in de tijd van de kinderkring, heb ik een keer dit gedichtje geschreven. Daar moest ik direct aan denken, toen we tijdens de redactie vergadering spraken over het jaarthema van de ADS: Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet. Een spelletje om te spelen tijdens bv een lange autorit. Een voorwaarde is wel dat je niet kleurenblind bent, want dan wordt het wel heel lastig. Trouwens, ook zonder die handicap kan er verwarring ontstaan over de kleurnuances: noem je iets blauw of groen, oranje of rood enz. Je zou daar zomaar een verschil van mening over kunnen krijgen of zelfs ruzie. Vooral als de autorit te lang duurt en de verveling toeslaat. En dat mondt weer uit in hoe je de vrede kunt bewaren: ons jaarthema van het afgelopen seizoen, wat met woord en daad gestalte moet krijgen. Hoe reageer je op meningsverschillen en het escaleren ervan? Het begint bij dit besef: zeg nooit alleen ik heb gelijk, ongeacht hoeveel mensen het met je eens zijn. Want dat gebeurt meestal direct: gelijkgestemden zoeken of anderen met je argumenten overtuigen van jouw gelijk.

Als je dat opmerkt is het tweede besef mogelijk: iedereen (ook ik) draagt een 'gekleurde' bril. Een bril voor veraf zien, die de kleur draagt van je afkomst, de cultuur en maatschappij waar je in leeft en het onderwijs dat je gevolgd hebt. En een voor dichtbij, die je een individuele en unieke kleuring geeft. Die bril is aan voortdurende veranderingen onderhevig: blijdschap, verdriet, eenzaamheid, angst, woede, verliefdheid, verveling, faalangst, euforie, zwaarmoedigheid, kortom alle denkbare menselijke gedachten en emoties kleuren alles wat je ziet. Alhoewel deze woorden allemaal een gevoel benoemen gaan gedachten (soms maar in een flits) er altijd aan vooraf.

Kun je je ogen eigenlijk wel vertrouwen, zou je je nu af kunnen vragen. Ja zeker, zou ik zeggen, maar dan zonder het 'gelijk- willen- hebben'. Het kunnen zien is een wonder van de schepping, een prachtig en krachtig zintuig. De krachtigste van alle zintuigen. Merk maar op, als je goed wilt luisteren, proeven of ruiken dan sluit je daar vaak je ogen bij, omdat het zien afleidt.

De interpretatie die het denken produceert is aanleiding voor het gelijk willen hebben. Het Zien kent beperkingen en zet je soms op het verkeerde been. Een stuk touw in het gras kan in eerste instantie aangezien worden voor een slang.

COMPOSITE PORTRAIT OF A LADY
AND HER DAUGHTER.

Wat denk je te zien op deze afbeelding? Een oude vrouw of een jonge dame. Het is opvallend dat je beiden kunt zien, maar niet op hetzelfde moment.

Soms heb je geen zicht op het hele plaatje, kun je niet alles overzien. Dan is het raadzaam om een stap terug te doen om zo ruimte te scheppen wat kan zorgen voor meer overzicht. En dan nòg is je oordeel (te) snel gemaakt, wat ogenblikkelijk kleuring van je bril veroorzaakt. En ja, je bent geneigd te denken dat jij het juist ziet en dus gelijk hebt. Jezus zegt meerdere malen dat we wel kijken maar niet zien, vooral met betrekking tot het Koninkrijk van God. Hij ziet, hij ziet, wat wij (nog) niet zien. Spreekt hij hier van het ongeziene of is het meer de interpretatie van wat we zien? Met andere woorden, wat doet ons denken ermee? Het is in ieder geval een andere manier van kijken, oftewel kijken door een andere bril.

Alleen als je beseft dat je altijd een bril draagt, ben je vrij om een andere keuze te maken. Het idee van gelijk hebben is dan even naar de achtergrond geschoven.

Dat geeft ruimte om opnieuw te kijken en een andere bril te kiezen. In het gedichtje spreek ik mijn verlangen uit om een Pinksterbril te dragen. De bril die alleen in vrijheid gekozen kan worden en waar, door onvoorwaardelijk vertrouwen, angst en wantrouwen geen ruimte krijgen. Daarmee is het mogelijk om een instrument van vrede te zijn en te bouwen aan Gods rijk op aarde. De conclusie is voor mij dat de vrede begint bij jou. Vraag jezelf af: Kijk ik met de ogen van mijn ego of met de ogen van de Heilige Geest: de Pinksterbril. De keuze is aan jou.

Joke Bakker

Het zomert

Het strandweer heerst
op straat en in de supermarkt.
Overhemden vallen wijder open,
herenbroeken ontpijpen
en jurkjes ontboezemen zich.

Op het brandend zand
spelen schaamlap en
zonnebril verstoppertje.
De zomer trekt elkeen
z'n alledaagse leven uit.

Edoch,
in de benauwdheid
van de grote stad
paraderen de horden
nadrukkelijk op weg
naar niets.

Michiel de Jong

de hemel in dromen

als de dag zich
verliest aan de nacht
de hemel langs dromen
lichtjaren ver

in 't uitgespannen zwart
lichten denkbeeldig verbinden
hen bij hun naam noemen
en zij worden geboren

die verwondering koesteren
uitzaaien over de aarde
haar vruchten oogsten
noemen, elk bij hun naam

als de aarde zich
verliest aan de hemel
komen dromen nabij

Michiel de Jong

Geloof, hoop en liefde – bronnen van Doopsgezinde waarden en gedachten-goed

Al bijna 500 jaar zijn er Doopsgezinden in de Zaanstreek. Er zijn heel wat Vermaningen (Doopsgezinde kerkgebouwen) te vinden, al herken je ze vaak niet omdat het schuilkerken zijn. Maar waar komen die Doopsgezinden eigenlijk vandaan, wat geloven ze? Zijn ze orthodox of vrijzinnig? En zijn Doopsgezinden ook niet die jongens die dienstweigerden? Is Vrede een belangrijk thema? En al die mensen die geen eed willen afleggen? Wat is de achtergrond van hun denken en doen, dat juist ook zo te maken heeft met een eigen verantwoordelijkheid en vrijheid in geloof? Waarom zijn het schuilkerken?

De Doopsgezinde Gemeenten van Zaandam, Koog, Zaandijk en Westzaan, en van Krommenie willen graag een kijkje geven in de geschiedenis en het gedachten-goed van de Doopsgezinden. We doen dat in een reeks openbare lezingen, een filmavond en een excursie: op 5 avonden in het najaar komen belangrijke en actuele thema's aan bod:

9 september Vrijheid – spreker dr. Marius van Hoogstraten.

23 september Geweldloosheid en Rechtvaardige Vrede – spreker dr. Andrés Pacheco Lozano (Engelsprekend).

7 oktober Eigen verantwoordelijkheid - spreker dr. Nina Schroeder-van 't Schip.

21 oktober Menno Simons – spreker ds. Alex Noord.

4 november Verzoening: filmavond met maaltijd vooraf.

Op 16 november hopen we een bezoek te brengen aan de bakermat van de Doopsgezinden, aan Witmarsum en Pingjum in Friesland – rondleiding ds. Flora Visser.

De avonden beginnen om 20.00 uur, inloop vanaf 19.30; we streven er naar om 21.30 af te sluiten; locatie Doopsgezinde Vermaning, Westzijde 82 in Zaandam.

De organisatie is in handen van ds. Margarithe Veen, predikant van de samenwerkende Doopsgezinde Gemeenten te Zaandam en Krommenie, ds.margarithe.veen@kpnmail.nl en Cocky Brouwer, voorganger van de Doopsgezinde Gemeente Koog, Zaandijk en Westzaan, cockybrouwer@gmail.com

In verband met de koffie is het fijn te weten hoeveel aanwezigen er zullen zijn. Iedere lezing is ook afzonderlijk te bezoeken.

We zien uit naar uw komst!

Met andere ogen kijken

Al jaren probeer ik elke avond een dankbaarheidslijstje te schrijven. In therapie heb ik geleerd dat als je je focust op waar je dankbaar voor bent, je ziet wat er ook wél is, in plaats van te blijven hangen in een moeilijke situatie.

Nu is het wel zo dat ons brein zo is "gewired" dat de negatieve ervaringen en herinneringen veel beter blijven hangen en vaker terugkomen, dan de positieve ervaringen en herinneringen!

Het idee van focussen op dankbaarheid is dan ook op het olifantenpadje van je hersens te omzeilen en je hersens te leren op positieve dingen te focussen.

Door een periode lang elke avond een dankbaarheidslijstje te schrijven, kan ik wel zeggen dat het een nieuw olifantenpadje is geworden voor mij!

Maar het blijft een opgave om in tijden van moeilijkheden te onthouden dat het een goed idee is om te gaan zitten en dat lijstje daadwerkelijk te gaan schrijven.

Zo heb ik een periode gehad van ziekte en werkloosheid en voelde ik me erg "naast" de maatschappij staan. Juist in die periode gaf het me andere ogen, door te focussen op wat er wél was!

Door te focussen op wat er wél was gebeurd die dag, veranderde mijn situatie niet, maar zag ik wel anders.

Zo had ik een lief kaartje gekregen van een vriendin, zat er een specht (!), op mijn balkon, had ik heerlijk geslapen en was ik iets vooruitgegaan bij fysiotherapie.

Dat was er óók allemaal! En nee, ik was niet ineens beter, en nee, ik had niet ineens een nieuwe baan. Maar in plaats van me zorgen te maken over "Hoe moet het nu verder" en "wat als ik nooit meer mee kan doen", hielp het me wel om in het hier en nu te blijven.

Zowel mindfulness als de Bijbel raden ons aan om in het hier en nu te blijven.

Zo kennen we allemaal Prediker met de mooie tekst over "er is een tijd voor":

Prediker 3

Alles heeft zijn tijd. 1 Voor alles wat gebeurt is er een uur, een tijd voor alles wat er is onder de hemel.

2 Er is een tijd om geboren te worden en een tijd om te sterven, een tijd om te planten en een tijd om te rooien.

3 Er is een tijd om te doden en een tijd om te helen, een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen.

4 Er is een tijd om te huilen en een tijd om te lachen, een tijd om te rouwen en een tijd om te dansen.

5 Er is een tijd om te beminnen en een tijd om zich te onthouden, een tijd om te omhelzen en een tijd om af te weren.

6 Er is een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen, een tijd om te bewaren en een tijd om weg te gooien.

7 Er is een tijd om te scheuren en een tijd om te herstellen, een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken.

8 Er is een tijd om lief te hebben en een tijd om te haten. Er is een tijd voor oorlog en er is een tijd voor vrede.

9 Welk voordeel heeft de mens van alles wat hij met zijn gezwoeg tot stand brengt?

10 Ik heb gezien dat het een kwelling is, die hem door God wordt opgelegd.

11 God heeft alles wat er is de goede plaats in de tijd gegeven, en ook heeft Hij de mens inzicht in de tijd gegeven. Toch kan de mens het werk van God niet van begin tot eind doorgronden.

12 Ik heb vastgesteld dat voor de mens niets goeds is weggelegd, behalve vrolijk te zijn en van het leven te genieten.

13 Want wanneer hij zich aan eten en drinken tegoed doet en geniet van al het goede dat hij moeizaam heeft verworven, is dat een geschenk van God.

14 Alles wat God doet, zo heb ik vastgesteld, doet Hij voor altijd. Daar is niets aan toe te voegen, daar is niets van af te doen. God doet het zo opdat de mens ontzag voor Hem heeft.

15 Wat er is, was er al lang; wat zal komen, is er altijd al geweest. God haalt wat voorbij is altijd weer

Het is aan ons, om te kijken met die andere ogen, om zoals Prediker zegt: te genieten van wat God ons geeft, elke dag opnieuw.

Andrea Wieffering

Het kan verkeren

je hebt rouwdouwers
die jou koud maken,
je hebt drammers
die jou inpalmen,
je hebt opjuiners
die jou overlopen,
je hebt schreeuwers
die jou overdonderen,
je hebt babbelaars
die jou de oren van
van het hoofd tateren,

én

er zijn zwijgers
die jou vragend aankijken
en gelijk jouw hart stelen

Michiel de Jong

Ideeën Collectedoelen Diaconie

In de pot van de Diaconie zijn veel geldelijke middelen te verdelen zonder dat dit gebeurt. Het gaat om geldelijke middelen die al geormerkt zijn voor besteding aan Diaconie. Te denken valt aan zo'n €5000 per jaar.

Nu wordt ons vanuit de ADS jaarlijks al een collecterooster voor doelen aangeleverd. Zelf kunnen we daar ook doelen bij bedenken. Vaak dienen die zich aan vanuit de actualiteit.

Hier hadden we het over in het Klein Beraad. We zouden graag zien dat we vanuit de Gemeente suggesties zouden worden aangedragen van mogelijke goede doelen. Het helpt wel als dit doelen zijn die voorzien zijn van een zogenaamde ANBI status (een soort erkenning door de belastingdienst). We kunnen aangedragen doelen hier natuurlijk ook aan toetsen.

Voor welke doelen loopt u warm? Laat het ons weten. We verzamelen dan de mogelijke doelen en kunnen hier mogelijk rekening mee houden in het collecterooster. Geef de mogelijke doelen door naar mijn mailadres: rjj.tijmens@outlook.com

Ruben Tijmens, Penningmeester

Onbeschrijfelijk

ik zag
ik luisterde
en ik schreef
tot mijn pen mij
door de gebeurtenissen
uit handen werd geslagen

toen verhief ik mijn stem

Michiel de Jong

Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet.

Deze titel hebben we als redactie van Op Weg bedacht voor het eerst uitkomende nummer van ons gemeenteblad.

Het geeft ruimte om daar je eigen invulling aan te geven. In de reclame wereld zou het gebruikt kunnen worden als het promoten van jouw product of dienst. Inspelen op de latente behoefte van de mens noem je dat.

Ook kun je bij het thema denken aan mensen met een voorspellende gave, zoals Nostradamus.

Hij zag gebeurtenissen en ontwikkelingen in de toekomst die gewone mensen niet voor mogelijk zouden houden.

En dan de illusionisten, mensen die je dingen laten zien, die er eigenlijk niet zijn.

In het Teylersmuseum is tot 1 september de tentoonstelling De Grote Illusie 200 jaar Virtual Realities. Je kunt hier kennismaken wat er de afgelopen 200 jaar door illusionisten is bedacht om je op het verkeerde been te zetten, en je dingen te laten zien die eigenlijk niet mogelijk zijn.

Uit bovenstaande wil ik aangeven dat we als mensen soms willen vluchten uit de realiteit van het dagelijkse bestaan.

Is het geloven in een God ook zo iets. Geloven dat er iets of iemand is die je vanuit een andere dimensie op het juiste spoor kan zetten? Laten we in het komend seizoen hierover met elkaar in gesprek gaan.

Hans de Jonge

Bloemen en collecten

Datum	Naam	eigen gem.	extra
05-05	Br. W. van Slooten	22,40	31,50
12-05	Zr. G. de Wit	34,85	49,80
19-05	Zr. L. Pondman	55,70	55,25
02-06	Hr. Ch. Blokker	19,30	37,90
09-06	Zr. I. van de Pavert	22,80	30,00
16-06	Zr. T. Visser	34,40	23,50
23-06	Zr. P. Klein	24,40	35,80
30-06	Mw. G. de Visser		
07-07	Br. A. de Jong	46,20	75,30
14-07	Zr. G. Hack	30,10	56,90
21-07	Zr. T. van Wijngaarden	35,20	31,45
28-07	Mw. M. de Wit	42,50	70,65
04-08	Fam. J. Bakker	33,30	41,30
11-08	Ds. R. Erkelens	34,50	44,50

Overzicht activiteiten augustus, september en oktober 2024.

28-08	09.30	Klein Beraad	Kerkenkamer
02-09	09.30	Commissie Onderhoud	Kerkenkamer
08-09	10.00	Introductie Jaartheme	Kerk, Mennozaal
10-09	14.00	Kring Bergen / Schoorl /	Heerhugowaard
11-09	10:00	Waardse Leeskring	
12-09	19.30	Mennonights	Kerkenkamer
14-09	10.30	Open Monumentendag	
17-09	10.00	Ontmoetingskring	Mennozaal
24-09	10.00	Liturgiecommissie	Mennozaal
26-09	10.00	Groot Beraad	Mennozaal
08-10	14.00	Kring Bergen / Schoorl /	Heerhugowaard
09-10	10:00	Waardse Leeskring	
09-10	10.00	Financiële Commissie	Kerkenkamer
10-10	19.30	Mennonights	Kerkenkamer
15-10	10.00	Ontmoetingskring	Mennozaal
17-10	14.00	Gemeentemiddag HdR	Mennozaal

Informatie bijeenkomsten kringen, zie hieronder de contactpersonen:

Kring Bergen – Schoorl - Heerhugowaard

informatie en opgave: Klaartje van Leersum, tel. 072 5812361, hartleers@planet.nl

Ontmoetingskring

informatie en opgave: Irene van de Pavert, tel. 072 5333287 irene1851@hotmail.com

Mennonights

informatie en opgave : Louise Pondman , tel 072 – 8887948, louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Waardse Leeskring

Contactpersoon: Hilda Wouwenaar, 072 5126036, wouwenaar1@live.nl

Regiobijeenkomst Dopersduin

informatie en opgave : Louise Pondman , tel 072 – 8887948, louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Inleverdatum copy voor Op Weg 23 september 2024.

e-mail: jan.en.ria.bart@hetnet.nl

Open Monumentendag, 14 september 2024

Nog een paar weken, dan zijn we weer een hele zaterdag open om mensen ons kerkgebouw te laten zien. Hiervoor staat een min of meer vaste groep vrijwilligers klaar. Zo hebben we samen een leuke dag en loopt alles gesmeerd. Jan Bart heeft de mooie Power-Point aangepast, zodat de nieuwe stoelen goed uitkomen.

We hebben nog iemand nodig die in de ochtend voor koffie en thee kan zorgen. Als dat lukt, is de organisatie rond. Verder zijn er in de loop van de dag dit jaar ook activiteiten. Zo komt rond een uur of twaalf organist Paul Weijmans op ons orgel spelen. Via een vriendin heb ik gevraagd of hij eens in onze kerk wilde spelen en dat doet hij. En rond een uur of twee komt Saskia Diel met een koor zingen.

Over deze beide mensen staat hieronder iets meer informatie. Leuk voor alle gemeenteleden, vrienden en familie om langs te komen en mee te genieten van de muziek!

Paul Weijmans speelt 'in de voetsporen van zijn vader'

Op zaterdag 14 september zal Paul Weijmans tijdens de Open Monumentendag op het orgel spelen. Op deze middag zullen 'verstillende' orgelklanken klinken en word je al snel meegenomen in het 'eigen' karakter van zijn orgelspel. Tijdens zijn spel ga je mee op reis, zoeken naar rust en ruimte, vinden van sferen. Klanken die doen denken aan Bach, Pärt, of aan Glass en soms een beetje aan Ten Holt.

Deze zaterdag is het wel een bijzonder moment. De vader van Paul was destijds kerkorganist in de Parkkerk in Amsterdam. Deze kerk is sinds 2007 hét Orgelpark van de wereld. Niet alleen het orgel van zijn vader (Sauerorgel), maar ook zijn er andere orgels in deze ruimte geplaatst, zoals bijvoorbeeld het Utopia Barok-orgel, een Verschuieren-orgel en het Van Straten-orgel. Paul is al ruim 50 jaar kerkmuzikant en heeft een groot aantal gedichten van Huub Oosterhuis en Ad Wijlhuizen op muziek gezet. Eerst was hij kerkpianist bij de Hervormde Jeugdraad Amstelveen Buitenveldert, nu begeleidt hij de kerken in Nuenen, Geldrop en Son Breugel bij de Erediensten op de piano.

Op orgelgebied heeft hij ervaring met het bespelen van het Sauerorgel (Amsterdam), de Catharinakerk (Eindhoven) en de Brigidakerk (Geldrop).

Daarom wordt deze middag bijzonder: hij speelt weer in de voetsporen van zijn vader.
Paul Weijmans info@paulweijmans.nl

Saskia Diel en het koor Vigorosa

Dirigente Saskia Diel heeft een nieuw programma samengesteld met liederen waarbij de schoonheid en kwetsbaarheid van de natuur centraal staan.

Het programma omvat een breed repertoire uit zowel oude als lichte muziekgenres met als kern Wereldmuziek. Musicus Geert Hoes verzorgt de instrumentale begeleiding en intermezzo op gitaar, viool en panfluit.

Programma: 2x 20 minuten verschillende samengestelde programma's!

Tijd: 14.00 u. – 14.20 u. en 14.40 u.- 15.00 u. (pauze: 14.20 u. – 14.40 u.)

Het koor treedt 6 oktober 2024 ook op in de Terp in Oudorp. Kaarten zijn daarvoor te koop bij www.vigorosa.nl of service@podiumplein.nl of 06 49108889 of www.podiumplein.nl
Meer info: Claire Elsas: 06 3485322

Vigorosa zangeressen

Een parodie

Mop en mopje
Toen onze mop een mopje was
Was 't aardig hem te zien;
Nu bromt hij alle dagen
En bijt nog buitendien.

Je bent een recht bedorven dier
Eerst at je, wat ik bood;
Nu wil je lekkere beetjes
En lust niet eens meer brood.'

De mop zei hierop tot den knaap:
'Hoe dwaas praat gij daar toch!
Hadt gij mij niet bedorven,
'k Was een lief mopjen nog.'

Wens en wensje
Toen onze wens een wensje was
was 'h' in een zucht voorzien;
nu vergt hij dagen, maanden
en tergt nog bovendien.

Hij brengt ons leven heel op hol
De jacht naar groot en meer
rijt ons de kleren van het lijf
en neemt nooit meer een keer.

De wens zei hierop tot de mens:
Hoe dwaas doolt ge daar toch
stop uw dol en malend brein
en 'k ben uw wensje nog'.

J.J.A. Goeverneur

Michiel de Jong

Een geloofsbelijdenis uit 1790

Bij het uitzoeken van de nalatenschap van hun ouders komen kinderen veel zaken tegen die hun ouders dierbaar waren of waar ze tijdens hun leven door geïnspireerd werden. Door het ene object worden de kinderen ook geraakt en besluiten ze als een dierbare schat en herinnering aan hun ouders te bewaren, terwijl ze bij andere zaken denken: 'wat móéten we hier mee?' Bij het opruimen van de boekenkast denken ze wel eens aan mij en dan krijg ik een doosje met 'kerkboeken'. Vaak betreft het boeken die in vrijwel elke doopsgezinde boekenkast te vinden zijn, maar waar ik toch altijd wel weer een liefhebber voor weet te vinden. Soms zitten er pareltjes tussen waarbij mijn hart een vreugdesprongetje maakt.

Zo vond ik tussen boeken die ik kreeg uit de nalatenschap van Ann Nijntjes-Lispet een opmerkelijk documentje; een schriftje van ongeveer A5 formaat dat uit 6 dubbelgevouwen en aan elkaar genaaide vellen handgescheppt papier bestaat. 24 kantjes, waarvan er 16 beschreven zijn. Op de voorkant van het schriftje staat: '*Doopsgezinde belijdenis uit 1790*'. Ik legde het even apart met het voornemen om er nog eens nader na te kijken, maar ik kwam er verder niet meer aan toe, tot het onlangs bij het pakken van een boek uit mijn boekenkast viel en ik besloot om er nu toch maar eens echt aandacht aan te besteden.

Het valt op dat van de bladzijden alleen de linker helft met een zeer regelmatig handschrift zijn beschreven. De rechter helft van de bladzijden wordt zo nu en dan wel gebruikt voor correcties en aanvullingen op de tekst. Op de laatste twee beschreven bladzijden van het document verandert het handschrift ineens, alsof een andere auteur het werk verder heeft afgemaakt.

Ook de aanvullingen en correcties zijn vaak in dit tweede handschrift geschreven. Hoewel in de belijdenis een 'ik' aan het woord is, lijkt het er toch meer op dat het gaat om een project om tot een gezamenlijke geloofsbelijdenis van bijvoorbeeld een gemeente te komen, dan om een persoonlijke geloofsbelijdenis, zoals wij die nu kennen. Het schrijven van een persoonlijke geloofsbelijdenis voorafgaande aan de doop werd ook pas tegen het einde van de negentiende eeuw gebruikelijk.¹ Gemeenten hadden vaak handgeschreven belijdenissen in gebruik, die bijvoorbeeld voorgelezen werden tijdens de godsdienstoefeningen, maar vooral bij de benoeming van een leraar of voorafgaande aan de doop van nieuwe leden. Later in de achttiende eeuw verschenen die belijdenissen soms ook in druk, ten behoeve van de gemeente.² Het toenemende liberalisme in de tweede helft van de achttiende eeuw maakte de doelstelling van de gezamenlijke belijdenis, het bevorderen van de eenheid in de leer, minder vanzelfsprekend.³ Dat zal echter vast niet in alle gemeenten even snel zijn gegaan. Helaas is de belijdenis niet ondertekend, waardoor de oorsprong van de tekst voor alsnog onduidelijk is.

Navraag bij de familie van Ann Nijntjes leidde via de doopsgezinde tak uit de stamboom van de familie naar Daniël Arendsz Nijntjes (1775 – 1855), zoon van Arent Nijntjes en Anna Louwe. Zijn grootvader, de houthandelaar Jan Hendriksz Louwe uit Krommenie, was lid van de Waterlandse Doopsgezinde Gemeente in Zaan-dam-West en tegelijk vurig collegiant.⁴ De collegianten vormden een vrijzinnige christelijke stroming. Hun leden waren vooral afkomstig uit de verlicht-christelijke kringen van doopsgezinden en remonstranten⁵. Als deze belijdenis steeds in de familie is geweest dan zou deze Daniël inderdaad direct of indirect betrokken kunnen zijn geweest bij het ontstaan van deze belijdenis.

Reden om een belijdenis te schrijven

Om de vraag waarom er een belijdenis geschreven werd te beantwoorden doen we eerst een stapje terug in de geschiedenis. De eerste doperse belijdenissen waren de getuigenissen van doperse martelaren uit de zestiende eeuw tijdens hun verhoren. Al vanaf de zestiende eeuw was er nog wel eens onenigheid tussen en binnen doperse gemeenten zowel over wat men geloofde als over de praktijk van het geloofsleven, wat nog al eens tot scheuringen leidde. Bij pogingen tot hereniging werd er dan een geloofsbelijdenis geschreven waarin niet stond wat men moest geloven, maar wat er in de gemeente geloofd werd.⁶ In de achttiende eeuw beschouwde men de lokale gemeente als het 'Lichaam van Christus', wat betekende dat de leden daarvan elkaar in de eenheid van geloof herkenden en erkenden.

We zien in die tijd twee hoofdstromingen: een meer piëtistische stroming en een meer rationalistische modernistische stroming. De laatste kreeg uiteindelijk de overhand binnen het Nederlandse doperdom.⁷ Dat rationalisme stond kritisch tegenover alles dat niet met het verstand te begrijpen was. Daardoor nam de belangstelling voor belijdenissen af. In 1766 schreef de leraar van de Hoornse Friese doopsgezinde gemeente Cornelis Ris nog zijn '*Geloofsleer der ware Mennonieten of Doopsgezinden*'.

Aan de oprichting van de Algemene Doopsgezinde Sociëteit in 1811 werd geen geloofsbelijdenis ten grondslag gelegd, omdat men vond dat '*de handhaving der christelijke waarheid geen geloofsbelijdenissen nodig had*'.⁸ De gevonden geloofsbelijdenis is aan het einde van de achttiende eeuw geschreven. Het is de vraag wat de aanleiding tot het schrijven van deze belijdenis zal zijn geweest.

Het mooie, handgescheppte papier heeft een watermerk, bestaande uit een afbeelding van een gekroonde leeuw met zwaard en zeven pijlen in zijn poot en de vrijheidsmaagd met een speer met daarop de vrijheidshoed, die samen binnen een omheining staan en de tekst: 'Pro Patria', 'voor het vaderland' (zie afbeelding⁹). Dit beeldmerk¹⁰ werd gebruikt door de patriotten die in de loop van de 18e eeuw opkwamen.

Het waren burgers die ontevreden waren onder de eens zo glorieuske republiek en die streefden naar grotere individuele vrijheid en meer gelijkheid. De meeste Zaanse kooplieden, waaronder veel doopsgezinden, steunden deze beweging sinds 1786 openlijk.¹¹ Dit watermerk zou de gedachte dat de herkomst van deze belijdenis uit de Zaanstreek is dus kunnen ondersteunen.

Wat geloofde(n) de auteur(s) van deze belijdenis?

Waar we ons nu wel al in kunnen verdiepen is in de inhoud van deze doopsgezinde belijdenis uit 1790. Hoewel ik de tekst daar zeker mee te kort doe, zal ik proberen de lange, gedegen, met Bijbelcitaten onderbouwde belijdenis op hoofdlijnen samen te vatten.

- De schrijver voelt zich genoodzaakt om te vertellen wat hij van *'de voornaamste hoofdwaarheden van de christelijk godsdienst'* gelooft en belijdt.
- God is de eeuwige oorsprong en Schepper van alles, die *'almachtig, alwetend, algetrouw, heilig, rechtvaardig, goed, liefderijk, barmhartig, genadig en lankmoedig'* is en daarmee volmaakt is.
- Wij moeten aan God verantwoording afleggen.
- De Bijbel is geschreven op goddelijk gezag en met leiding van de *'Geest van het Nieuwe Testament'* en bevat onfeilbaar onderwijs.
- Jezus is de Zoon van God, die al van voor de schepping bij God was en hij is aan God gelijk. Hij is de enige die God gezien heeft en heeft God aan de mensen verklaard.
- Jezus is op bovennatuurlijke wijze uit Maria geboren.
- De Heilige Geest is onderscheiden van de Vader en de Zoon, maar wel van dezelfde goddelijke hoedanigheid.
- God had de mens naar zijn beeld geschapen. De mens was daardoor goed. Door het eten van de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad was door één mens de zonde in de wereld gekomen. De mens zondigt daardoor nog steeds.
- God heeft zijn enig geboren Zoon naar de mensen gestuurd om hen weer op te richten, te onderwijzen en te verlossen.
- Wij moeten proberen naar het Woord van God te leven. God ontfermt zich over boetvaardige zondaren en Jezus baande met zijn lijden en sterven de weg van de vergeving voor ons. Wij moeten ons wel openstellen voor de verlossing van de zonde, maar zelf hebben we daar verder geen invloed op. Alleen wanneer je niet steeds weer terugvalt in de oude zonden kan je zeggen dat je waarlijk bekeerd bent. We moeten in navolging van Christus leven.
- Eén is voor allen gestorven, en daardoor leven wij niet meer voor ons zelf, maar voor Christus. De Heilige Geest is ons daarbij behulpzaam. Volgens de auteur staat dit niet op gespannen voet met de vrije wil. De mens kan zich tegen zijn redding verzetten.

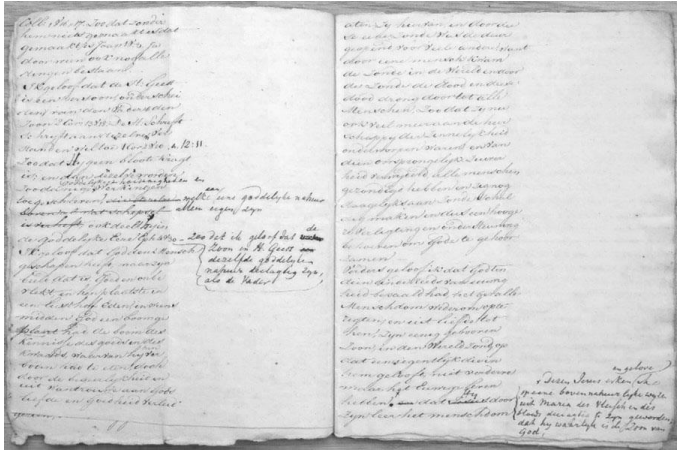
- De doop is door Jezus zelf vlak voor zijn hemelvaart ingesteld en is een inwijding in de christelijke inwijding in de christelijke kerk en een oprecht aannemen van het geloof en verwijst naar de grote weldaden die ons met het Evangelie geschonken zijn. De doop moet geschieden in naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Wie zich laat dopen moet aan Christus gelijkvormig worden, en in navolging van Christus gaan leven. Daarom is onderwijs voorafgaande aan de doop noodzakelijk.
- Het Avondmaal is een plechtige herinnering aan het lijden en sterven van Christus ter vergeving van onze zonden. Er mogen geen bovennatuurlijke krachten aan brood en wijn worden toegekend. Het gaat om de gesteldheid waarmee men aan het Avondmaal gaat.
- De ziel van de mens is onsterfelijk en zal met een heerlijker lichaam verenigd worden. Men moet voor de rechterstoel van Jezus verschijnen.
- De kerk is een verzameling van mensen die in Christus geloven en hem als Zaligmaker aannemen. De schrijver kiest eigen woorden voor de belijdenis, die afwijken van bestaande belijdenissen zoals de apostolische geloofsbelijdenis, hoewel hij de lijn van die belijdenis wel min of meer volgt. Daarnaast vindt hij het nodig om nadrukkelijk te vertellen waarin de doopsgezinden zich onderscheiden van andere kerkelijke genootschappen, namelijk:
 - Door de 'bejaardendoop' en het afwijzen van de kinderdoop
 - Het niet zweren van een eed; *'ja is ja en nee is nee'*.
 - God heeft niet de ene mens tot Eeuwig leven en de ander tot verdoemenis geschapen, maar elk mens tot gelukzaligheid, op voorwaarde van geloof en gehoorzaamheid aan God.
 - De onderwijzing van de Zoon brengt ons tot God. De bewijzen daarvan ziet de auteur in de vele voorstellingen en getuigenissen van Jezus, de verheerlijking op de berg en zijn opstanding uit de dood. Opvallend is dat er niets in de belijdenis staat over het afwijzen van het dragen van wapens, terwijl dat onder doopsgezinden in die tijd vrij algemeen was. Van Amsterdamse doopsgezinden is bekend dat ze in de 18e eeuw deel uitmaakten van bewapende vrijkorpsen en burgerbewapening. Dat kwam ook op ander plaatsen in ons land voor.¹² Dat zou het vermoeden van een verband tussen deze belijdenis en de patriotten kunnen ondersteunen.

Zowel de belijdenis als de context waarin hij (vermoedelijk) is ontstaan zijn zeker een verder studie waard.

Na enig overleg met prof. Dr. Mirjam van Veen van het pas opgerichte Doopsgezind Erfgoedcentrum is besloten dat het document ondergebracht zal worden in de doopsgezinde bibliotheek binnen het Allard Pierson Museum, waar het voor iedereen toegankelijk

gemaakt kan worden en waardoor ook eventueel verder onderzoek door anderen mogelijk zal zijn.

Louise Pondman

¹ Doopsgezinde Bijdragen 38 – Hijme Stoffels (2012) Entreebiljet of visitekaartje? Persoonlijke belijdenissen van doopsgezinden geanalyseerd. Doopsgezinde Historische Kring, Amsterdam

² Doopsgezinde Bijdragen 18 (Nieuwe Reeks) – H.C. Hulshof (1992), Hendrik Berendsz Hulshoff en de Groninger Oude Vlamingen. Doopsgezinde Historische Kring, Amsterdam blz. 58

³ Idem blz. 59

⁴ [https://gameo.org/index.php?title=Loosjes, Adriaan_\(1689-1767\)](https://gameo.org/index.php?title=Loosjes,_Adriaan_(1689-1767)) geraadpleegd op 1-8-2024 om 9.27 uur

⁵ <https://nl.wikipedia.org/wiki/Collegianten> geraadpleegd op 1-8-2024 om 9.35 uur

⁶ Drs. S. Groenveld e.a. (1980) Wederdopers, Menisten, Doopsgezinden in Nederland 1530-1980, De Walburg Pers, Zutphen. Blz. 74

⁷ Idem blz. 78 en 79

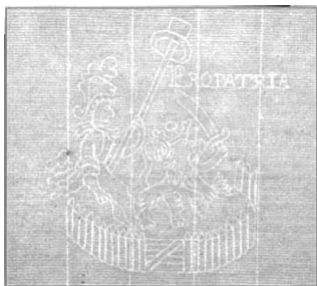
⁸ Christelijk belijden in dopers perspectief, vertaling van Confession of Faith in a Mennonite Perspective, Amsterdam (1997) Doopsgezind Seminarium, blz. 12

⁹ Bron afbeelding <http://www.papiergeschiede-nistwente.nl/watermerken.htm> geraadpleegd op 9-7-2024 om 10.00 uur.

¹⁰ <https://www.haardplaat.com/blog/pro-patria-haardplaat> geraadpleegd op 15-7-2024 om 14.25 uur

¹¹ Jan van der Male (2023) Doopsgezinden in Westzaan, de geschiedenis van de Waterlands Doopsgezinde gemeente en de Fries Doopsgezinde gemeente te Westzaan, blz. 62

¹² Idem

Middag met De Ontrommelcoach®

Jarenlang hadden we op de halfjaarlijkse ochtend voor de Wijkcontactpersonen, naast ons vergaderdeel, ook een spreker m/v of verzorgde onze predikant een item. In de praktijk had de spreker vaak te weinig tijd en moest de zakelijke kant ook in een te hoog tempo afgehandeld worden. En hoewel op de ochtend iedereen welkom was, gebeurde het zelden dat iemand kwam luisteren.

Een paar jaar geleden hebben we dat veranderd. We hebben nu 1x per jaar onze bijeenkomst, handelen dan alles af, terwijl er genoeg tijd is om iedereen en alle wijken voldoende aandacht te geven en heeft ds. Pondman vaak iets voorbereid waar we als Wijkcontactpersonen in de praktijk veel aan hebben. Ook is besloten om, als we een onderwerp hebben dat gemeente-breed interessant is, daar een extra middag voor de organiseren. En dat gaat gebeuren op donderdag 17 oktober, 's middags van 14.00 – 16.00 uur.

We hebben voor die middag Mascha Lapien, De Ontrommelcoach® uitgenodigd. Ze heeft een passie voor opruimen en is gefascineerd door de relatie die we met spullen hebben. Vol enthousiasme en op een luchtige wijze deelt ze haar kennis over opruimen, geeft handige tips en vertelt over haar werk als professional organizer bij Lapien Organizing.

Zelf zegt ze: “Als je denkt dat opruimen over opbergen gaat, dan heb je het mis. Opruimen gaat veel verder, het gaat om keuzes maken, emoties, afscheid nemen en loslaten. Overal kleeft wel iets aan. Een leuke herinnering, gekregen van een dierbare of duur in aanschaf. En juist dat maakt het zo moeilijk en daarom stellen we opruimen jarenlang uit.

Waar en wanneer begin je en hoe houd je overzicht. Wat is jouw relatie met spullen en hoe ruim je zelf op ‘voor nu en voor later’.

Het is een middag voor iedereen, en daarmee bedoelen we ook een vriendin of een buurvrouw, of wie maar geïnteresseerd is, want we ontkomen er niet aan dat er opgeruimd moet worden. Vanwege bv. een verhuizing, omdat ons huis veel te vol staat of simpelweg omdat de kamer ontruimd moet worden omdat er een nieuwe vloer in komt.

Het kan dus geen kwaad om erover te horen en tips te krijgen, hoe je zo iets moet aanpakken. Daarom hopen we uiteraard op een grote opkomst, de Mennozaal heeft plek genoeg. En natuurlijk wordt gezorgd voor koffie en thee.

De Wijkcontactcommissie,
Klaartje, Fred, Hilda

Uit de Alkmaarse Raad van Kerken

Tijdens de laatste vergadering voor de zomerperiode, op 22 mei, ontvangt de ARK bezoekers die aandacht vragen voor hun activiteiten.

Theo Bruin en Geert Jongsma lichten hun “Fietsenproject voor asielzoekers” toe. Het project is in 2014 gestart toen Theo als diaken van de Vrijheidskerk graag buiten de kerk aan de slag wilde gaan en contact opnam met het AZC in Alkmaar. Er ontstond een reparatiewerkplaats op het terrein van het AZC waar, in samenwerking met Bernard Albitrouw, fietsen van asielzoekers werden gerepareerd en gedoneerde fietsen werden opgeknapt. Na de sluiting van het AZC in Alkmaar is het project verplaatst naar het AZC Heerhugowaard. Daar werd een werkkeet ter beschikking gesteld. Inmiddels is het team uitgegroeid tot drie vrijwilligers uit de PG Alkmaar en drie uit de PKN Heerhugowaard.

De opgeknapte fietsen worden voor een heel lage prijs verkocht aan bewoners van het AZC die ook voor het repareren van hun fiets bij de werkplaats terecht kunnen. Kinderfietsen worden volledig gratis geleverd en gerepareerd. Donaties aan het project worden besteed aan de aanschaf van o.a. gereedschap, kabels, remmen, zadels, verlichting en banden voor de fietsen. Onderdeel van het project is ook het onderhouden van de lesfietsen. “Veilig Verkeer Nederland” verzorgt de fietslessen.

Theo en Geert geven aan dat er grote behoefte bestaat aan damesfietsen met handremmen en aan kinderfietsen, in welke staat dan ook. Ook worden er “Sleutelaars” gezocht die kunnen helpen met het opknappen en herstellen van fietsen op woensdag- en vrijdagmiddag. Ook mensen die bereid zijn fietsen bij de gemeenteleden op te halen zijn van harte welkom. Voor het doneren van fietsen (die opgehaald worden) en het zich opgeven als vrijwilliger kan contact opgenomen worden met Theo Bruin: tel.072-5124202 of 06-10196885.

Giften kunnen worden overgemaakt op bankrekeningnummer NL45 RBRB 8835 4299 78 t.n.v. GCA Jongsma, o.v.v bijdrage Fietsproject
Uitbreidende informatie is te vinden op de website van de ARK: www.alkmaarseraadvankerken.nl.

Vervolgens brengen Klaas Aalbers en Mark Velzeboer de stichting Ontmoeting onder de aandacht van de ARK. Op ongeveer 20 locaties in Nederland verleent de stichting hulp aan dak- en thuislozen (informatie is te vinden op www.ontmoeting.nl). Het is een christelijke organisatie maar werkt niet uitsluitend voor christenen. Het doel van vanavond is het vragen om hulp. Zij zijn op zoek naar vrijwilligers en naar betaalde krachten voor de zorgverlening. Ook is het geld nodig voor het uitvoeren de onderdelen van het werk die niet gefinancierd worden door de overheid. Zij vragen ook om gebed, gezien als krachtig hulpmiddel voor het werk van de stichting.

Klaas en Mark geloven dat betrokkenheid gaat via de weg van bewustwording en hebben voor de kerken een suggesties hoe dat per kerk vormgegeven kan worden. Zij gaan graag met individuele kerken in gesprek.

De stichting Ontmoeting heeft een klein kantoor in Alkmaar. Men is op zoek naar een grotere locatie voor kantoor en inloophuis met drie à vier spreekruimtes. Desgevraagd geven Klaas en Mark aan dat er wel goede contacten zijn met het Leger des Heils maar Alkmaar Thuis en Reakt niet kennen. Voor een kennismaking met Alkmaar Thuis maken zij een afspraak met de voorzitter van het bestuur van Alkmaar Thuis.

De voorbereidingscommissie van de volkskerstzang zoekt een persoon die als regisseur het draaiboek voor de volkskerstzang kan en wil opstellen. Men zoekt ook mensen die op instrumentaal gebied een bijdrage aan de volkskerstzang willen leveren. Opgeven kan bij Verena Schulze: verena.p.schulze@gmail.com.

Zo waren we aan het begin van de zomer al met de winter bezig. Sommige zaken lopen gewoon het hele jaar door.

Ria de Rijke

In memoriam Cees Relk

Op 16 juli 2024 overleed Cees Relk. Cornelis Johannes Relk werd op 7 juli 1936 in Heiloo geboren, waar zijn ouders een groetenwinkel hadden. Omdat ook zijn moeder druk was met de winkel, was Cees vaak bij zijn tante te vinden, die achter hen woonden.

Met zijn nichtje, die ongeveer even oud was als hij, had hij meer contact dan met zijn veel oudere zus. Cees werd op 3 april 1955 op zijn belijdenis gedoopt, maar kreeg nooit een hechte band met de gemeente.

Cees maakte lange dagen als ober in de Rustende Jager in Heiloo. Die lange dagen kostten hem uiteindelijk zijn huwelijk. Na de scheiding in 1979 verloor hij alle contact met zijn ex en met zijn dochter.

Cees had niet veel familie. Na het overlijden van zowel zijn zus als zijn nicht had hij alleen nog contact met Albert, de zoon van zijn nicht en diens vrouw Berdien.

Je kon Cees elke morgen vinden op een bankje bij 't Loo, het winkelcentrum Heiloo. Bij mooi weer buiten bij de Witte Kerk en bij slecht weer binnen in het winkelcentrum. Daar ontmoette hij zijn vrienden, die hij vaak al zijn leven lang kende. De laatste jaren was die kring van vrienden steeds kleiner geworden en uiteindelijk zat hij meestal alleen op het bankje.

Moge de herinnering aan Cees zijn dierbaren tot zegen zijn.

Louise Pondman

Predikant:
Ds. Louise Pondman-de Wilde, tel. 072-8887948
louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Klein Beraad:
Voorzitter: Marlot Rappard, tel. 06-19879198
m.rappard@hotmail.com

Penningmeester: Ruben Tijmens
tel. 06-38927889, rjt.tijmens@outlook.com

Secretaris: Hermine Koornneef,
tel: 072-5818329, h.koornneef@hotmail.com

Lid: Vacant

Financiële administratie: J. de Vries,
tel. 072 - 5826303, edith.jo@kpnmail.nl
ING: NL46 INGB 0000 3288 95,
AMRO: NL06 ABNA 0523 3527 00 (DG Alkmaar)

Ledenadministratie: Esther in 't Veld,
tel. 06-41576520, eintveld@hotmail.com

Kopijadres: jan.en.ria.bart@hetnet.nl

Op Weg

maar Koningsweg 12, 1811 LM Alkmaar,
tel. 072-512 38 64,
e-mail: info@doopsgezind-alkmaar.nl

Het bureau is geopend op dinsdag en vrijdag van
9.30-12.00 uur voor:

- alle zaken betreffende de gemeente en het gemeentelven;
- afspraken met de predikant;
- melden van ziekte en/of opname in het ziekenhuis.

Postadres: Koningsweg 14, 1811 LM, Alkmaar

Verhuur gebouwen:
P. Bras, tel. 072-7851081
p.bras7@upcmail.nl

Bezoek ziekenhuizen:
Af te spreken via de Wijkcontactpersoon

Opmaak: Jan Bart

Dit is Esther

Esther in 't Veld werkt in onze gemeente als secretariael ondersteuner. Voor het eerst is er een beroepskracht die zal inspringen bij diverse werkzaamheden. Vooral onze vele vrijwilligers zullen hier blij mee zijn.

Het zal wel even duren voor Esther goed zicht heeft op alles dat op haar bureau terecht komt en hoe ze daarmee omgaat. Op 15 augustus is de eerste werkdag. Maar al snel gaat ze met vakantie omdat deze al geboekt was. Vanaf eind september draait ze helemaal mee.

Esther werkt 12 uur in de week. Haar werkdagen zullen zich richten op dinsdag, donderdag en vrijdag. Veel gemeenteleden kennen Esther al, ze is al jaren lid van onze gemeente. Esther komt uit 'een Doopsgezind nest'. In de gemeente heeft ze vroeger de kinderkring gedraaid, meegedaan aan Mennonights en de leeskring. Ook de ledenlijst houdt ze bij.

Toen Esther in de twintig was, wilde ze iets totaal anders doen. Ze is toen vertrokken naar USA en werkte als au-pair. In die tijd leerde ze haar man kennen en uiteindelijk is ze met hem getrouwd. Helaas hield het huwelijk geen stand en Esther kwam met haar twee kinderen terug naar Nederland.

Ze pakte de draad weer op en ging werken in administratieve functies. Uiteindelijk deed ze veel backoffice werk bij een levensverzekeringsbedrijf. Na een reorganisatie verdween haar functie. En zo is Esther uiteindelijk bij onze gemeente terecht gekomen voor een nieuwe baan.

Nu woont Esther met haar vriend in Sint Pancras en de kinderen zijn de deur al uit. Esther wil zich inzetten voor de gemeente met de eigenschappen die zij meebrengt. 'Ik doe wat ik zeg', is het eerste dat ze noemt. Verder is Esther zakelijk ingesteld, goed en prettig in de omgang en ze staat open voor contact.

Beter kunnen we het niet treffen!

Marlot Rappard

Het arbeidscontract wordt ondertekend. Een belangrijk moment!